

KIS-CZELL ÉS VIDÉKE

KÖZÉRDEKŰ FÜGGETLEN UJSÁG.

Mejelen minden vasárnap.

Jelige: »Küzdelem az igazságért!«

Előfizetési ár:

Egy évre 8 kor. Negyedévre . . . 2 kor. — fil.
Fél évre 4 " Egyes szám ára — " 20 "

Szerkesztővel érkekezhetni: szerdán, csütörtökön és pénteken.

Felolós szerkesztő:
HUSS GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kis-Czell, Gyarmati-tér 76. szám Ide intézendők a lap szel-
lemi és anyagi részét illető minden küldemények. Névtelen
levelek figyelembe nem vétetnek.

A magyar közönséghez.

Ma már minden intézmény államosítva az állam kezében van; más nem marad hátra, mint az állam államosítása.

Ebből kifolyólag már most azt hinné az ember, hogy valamely intézmény csak akkor lehet igazi, állandó s célterő, ha azt az állam veszi kezébe. Oh nem! De hiszen szép mulatság volna, ha mindent az állam venne kezébe! Oda volna a polgárok minden jövedelmi forrása, mely úgy is eléggé megnyirbált.

A legfőbb jövedelmi források: kereskedelem és ipar tulnyomó része az adóhoz tartozó polgároktól elvonva, állami kezelésbe vétetett. Ezek p. o. regale, vasutak, dohány, sójövédék, fogyasztási adó, állami erdészet, bányajövédék, örökösödési, átíratási, bélyeg stb. illetékek, ugyszintén a gőzhajózási vállalatok jelentékeny része, továbbá vasipar, különféle gépgyártás, posta, távirat, telefon stb. stb.

Ime kelle e ennél több? Felő nagyon, hogy e téren a válság tetőpontját fogja elérni és ekkor hiába kapkodunk fűhöz fához. A törvényhozásnak, a kormánynak bármi uton-módon adó és különféle engedélyek által segíteni kell e bajon.

A szó szoros értelmében vett alsó osztály helyzetéről nem is szólunk; ismere-

tes annak nyomasztó helyzete, melynek ezrei huzamosabb vagy rövidebb ideig munkanélküliekké lesznek. De a földbirto-
kos középosztálynak sem jobb helyzete, mely a nemzet államfentartó elemét képezi, ennek a lábai aló is nagyon kezd szaladni a föld. Drága pénz nyomása alatt állunk úgy, hogy nem tuloz az ember, ha azt mondja, hogy ez a körülmény ép oly zavarólag hat és epen oly káros a népek gazdasági életére, mint egy nagy háború.

Pedig — sajna — ilyen a helyzet kepe az ipar és kereskedelem minden ágában.

Segítségére kell, hogy jöjjön az állam s minél hamarabb, mert „bis dat, qui cito dat, kétszer ad, ki gyorsan ad.

Már ez évben kellene az adó a lehetőségig csökkenteni, nemkülönben az ingatlan átíratási díjakat — melyek túlmagasak s így az eladást megnehezítik — kellene a régi összegre leszállítani. Ez olyképp volna tokozatosan elérhető, hogy az ingatlan, mely két éven belül eladatik a legkisebb illeték, négy évig aránylagosan magasabb s így tovább a legmagasabb átíratási díjig emelkedhetnék, de olyképpen, hogy az 4 százalékot akkor sem haladna meg.

Eg igaztalanabb az ingatlan bekebelezési illeték kiszabása, mert ez annyi szor fizetendő, ahányszor az ingatlan tulajdonost cseréli.

Méltányos volna az ingatlanra kölcsönt felvevők helyzetén is enyhíteni, miután a kölcsönt igénylő egyénnek a hitel igénybevétele annélkül is rossz anyagi helyzetét bizonyítja, de meg az illető a kölcsön utáni nagy kamatok és az ezekkel járó illetékekkel így is túl megterhelve van. Ezek az ingatlan birtokosok azokkal a birtokosokkal szemben, kik kölcsönre nem szorultak, nem versenyezhetnek, miért is tehát ezeket közterhekkel még jobban megszorítani méltánytalan is volna.

Gondoskodni kellene továbbá arról, hogy az iparosok és kereskedők könnyebben juthassanak iparendélyhez és hogy különösen ne legyenek kitéve a hatóságok és tisztviselők eléggé ismeretes, folytonos zaklatásainak, mely körülmény által az iparosok és kereskedők vállalataik folytatásától kedvüket veszítik és így üzletüket feladni és egy jobb hazát keresni kénytelenek.

A kis és nagy ipar fejlődését nagyban elősegítené a kivitelre szánt honi gyártmálynak szállítási díj visszatérítése. Ha ez keresztül vihető lenne, úgy hazánk gazdasági jóléte nagyban emelkednék; tőkénk nemcsak hogy külföldre nem vándorolna, hanem ellenkezőleg a külföldiek — ide bejöve — azt csak gyarapítanák.

Sürgős intézkedés válik szükségessé

TÁRCZA.

Ne higgy neki.

Vak éj borul egész világra,
Vagy egyedül csak ram szakadt?
A nema, rejtelmes homályba
Syrénhang csabít, von, ragad.
Követném! oh, de minden lépten
Szívemet újabb nyíl szegi . . .
S egy jós hang zengi fenn a légtben:
Oh, menekülj, ne higgy neki!

Oh, nincs erőm, hogy visszatérjek
S előre menni sincs erőm,
Szemem busan szegem az éjnek,
Kutatva, félve és merőn.
Az édes dallam zsong fülemben,
Tova sodor, mámorba ejt;
Megyek utána önszeleten,
Bár vissza az ut sohse lejt.

E dal szívemen rezg keresztül,
E dalra jól emlékszem,
A szép emlékek raja pezsdül
S körölem zsong rejtelmesen.
Ah, ott hallottam ezt a bus dalt
Szerelmem édes, lagy ölen.
Szemembe akkor könyeket csalt
S most is zokogok, oh, syrén.

Van az dal ismét körödbe
Mint rejtélyes, nagy hatalom.
Ugy szomjazom a tünt gyönyörre,
Csabít a régi fájdalom.
Az intó szó hiába támad:
Oh, menekülj, ne higgy neki!
Szívemen a mult újra áthat,
A syrén nem felejtethi.

VARSÁNYI GYULA.

Nem kérdezem . . .

Nem kérdezem, szeretsz-e engemet,
Vagy boldogít-e az szerelem?
Boldogtalan az sohasem lehet,
Aki szeret — szeretve végtelen.
Mint annyi más, én is ifju vagyok,
Munkára, tetre, mindig kész karom;
Hű szív az, mit szerelmedért adok,
S cserébe csak szívedet akarom.
Hogy boldog vagy szeretve általam,
Édes leánykám, nem is kétkedem —
De ezt az üdvöt én magam,
Vagy más is adhatná azt kivülem?

Oh mond leányka fájna-e neked,
Ha elhagynalak hazug, hűtelen,
És más öleiben tudva engemet,
Gyógyulna-e ez a seb sziveden?

Amit az ajkam nekem hazudott,
Ha más beszélné, elhinnéd szavát,
S amit szerelmem nekem nem adott,
Elég von az, mit más helyébe ad?
Avagy siratnád hűtlenségemet,
S nem volna vágyad semmi más után?
Lelkemnek üdvé, aki így szeret,
Csak az szeret őszintén, igazán.

GERŐ LAJOS.

A papucs.

— Elbeszélés. —

Irta: Guy de Maupassant.

(Folytatás és vége.)

Hirtelen megrezzent a közeli bokor lombja. Meglepetve fordult hátra s ekkor észrevette Egon, ki idáig visszafojtott lélekzettel bámulta őt. Haragos sikolylyal fölugorva, végig szaladt a fűvön és villámgyorsan húzta fel cipőjét. Két orezáját biboros pir égette.

Egon udvariasan, levett kalappal lépett elébe.

— Szép kisasszony, — szólt mélyen meghajolva, — bocsássa meg nekem, hogy oly szerencsétlen voltam önt megzavarni. Nevem Egon grót a kastély vendégeinek egyike és eljöttem, hogy cipellőjét vissza adjam,

a hazai fürdőhelyeknél is. Hazánk bővelkedik gyógyfürdőben. Csak hogy egyet is említsünk, itt van Czirkwencza, melynek hullámverése sokkal erősebb, mint Abbáziáé, sótartalma nagyobb, mint Ostendeé. Méltán csodálatba ejt bennünket az a sajnálatos körülmény, hogy annyi sok milliót költenek el hazánkbéli a külföldön és egyik sem gondol arra, hogy a mit külföldön keresett, azt itthon is megtalálhatta volna.

Szóval nem rózsások jelenlegi helyzetünk: sem az ipar, sem a kereskedelem, sem a gazdálkodás.

Hosszu volna felsorolni azon ipar és kereskedelemben vágó intézményeket melyek ma oly megrongált állapotban vannak s a megjavítására módot kellene találnunk.

Az adófizető polgárok legjogosultabb s legégetőbb kívánalma volna az, hogy körükből egy független gazdasági organum, ellenőrző bizottság szerveztessék, melynek tagjai tekintélyes, hozzáértő, kereskedelmi- és technikailag képzett egyének (minden megyéből egy) lennének. Ez volna hivatva a kapcsolatot létesíteni az iparos s kereskedő polgár és a kormány között; ez a polgárok tulterheltségén javítani, ennek keresztülvitelében a miniszteriumokkal tárgyalni. Ez a választott bizottság képezné a legmagasabb fórumot, mely csak a képviselőház által lenne felelősségre vonható s melynek elnöke havonként tenne jelentést a képviselőháznak a gazdasági állapotokról. Ezen bizottság fel lenne hatalmazva mind a miniszteriumnál, valamint a megyéknél, városoknál az illető miniszterek jóváhagyásával rendelkezni.

Egy ilyen függetlenül, önzetlenül, terv-

szerűen s célirányosan működő organumra, mely gazdasági tekintetből az egész országra lesz hivatva eljárni, égető szükségünk van, mert különben az állam marad a régi.

De hogy teljes sikert érjünk el, erre nézve a kormánynak s a nagy közönségnek — értve — a magyar társadalomnak közreműködése szükségeltetik. Hisz egy csapás sem borzasztóbb, mint az egyes népek államok vagyoni viszonyainak megromlása, és ha a tulterheltség hosszasan eltart, akkor az a munka beszüntetése ére vagy nagyban való korlátozására vezet, ezzel pedig ezrek vesznek kenyerüket. Magyarország most éppen ily körülmények között van!

A magyar társadalomhoz és tisztelt honatyákhoz szólunk tehát, vegyék fontolóra az elmondottakat!

A gazda kincse.

A gazda kincse, — az ország kincse: az áldott föld, a mely évről évre megadja a maga termését, hogy abból ember és állat táplálkozhasson, ellátván az élet legelémibb szükségleteivel nem csupán ennek az országnak lakosságát, de feleslegéből juttat jelentékeny mennyiséget a külföldnek is, amely fölösleg a külföld pénzért veszi meg, s ez a pénz képezi országunknak legjelentékenyebb bevételét, mert sajnos-gyáripárunk pang ugyszólván ninesis, s így a földmivelés szolgáltatja jóformán kizárólag azt a nyers anyagot, a melyet külföldön pénzzé tudunk tenni, s a mely egyedüli bevételi forrásunkat képezi. Ezért nincs az országban foglalkozás nem, keresetimód, a mely ne érezné meg, a földnek, a gazda —, az ország kincsének jövedelmező vagy kevésbé jövedelmező voltát, magyarán mondva: nincs az országban ember a kinek

keresete, helyzete ne járulna, ha a gazdának jó termése van és ellenkezőleg.

S mert éppen a termés nagysága vagy kicsinysége az egész ország állapotára kedvező vagy kedvezőtlen befolyással van felelősségterhes minden egyes gazdának a posztíója! Ha a maga szempontjából talán nem tenné is, de a köz —, az ország szempontjából erkölcsi kötelessége minden egyes gazdának egész tudásával, egész erejével és szorgalmával oda törekedni, hogy mennél jövedelmezőbbé tegye saját gazdaságát. Annyival is inkább kötelessége minden gazdának többet és jobbat termelni, mert a kis Magyarországnak politikai, közgazdasági és gazdasági tényezői, nem képesek megváltoztatni azon árakat a melyeket a világgiacon konjunkturái teremtenek meg. Hiába minden erőlködés, hiába minden polénia és szövetkezés, a világgiaconok árait a kicsiny Magyarország jó vagy rossz termése semmi befolyással sincs, amennyiben az árak nagyságára befolyással jóformán csak Amerika buza termésének nagysága van. Meddő dolog volna tehát a magyar gazdától, ha az árak nagyságával bibelődne; nyugodjék bele sorsába nyugodjék meg a kínálkozó árakban, mert az árviszonyok emelkedő megjavulásával jövedelmének fokozódására kilátása nincs, tegyen meg mindent, hogy két kalászt termeljen ott, a hol eddig csak egy termett.

S ez nem lehetetlen, csak tudással, szorgalommal és számítással vezesse gazdasági üzletét. Egy rövid közlemény keretében — természetesen — alig lehet elmondani, mi mindent kell tenni, hogy két kalászt teremjen ott, hol, eddig csak egy termett. A természet titkait s az összes mezőgazdasági tudományokat alaposan kell ösmernie annak ki a termés átlagait meg akarja kettőzteni. Mégis két főmomentum van, melyeknél figyelmen kívül hagyása esetén sikert elérni lehetetlen. Az egyik a talaj megmunkálása a másik a talaj megtrágyázása.

Mérhetlen kincs fekszik a földben parlagon, csupán azért, mert csak nagyon csekély rétegét szántjuk, s tesszük a benne levő tápláló anyagokat a növény által felvehetővé. Az ezen megszántott legfelsőbb talaj réteg alatt igen sok tápláló anyag van még ezt azomban a növény nem értékesítheti, mert nem olyan alakban van jelen mint a milyenben a növény felszívhatná. Csak ha szántás által felporhanyitjuk, ha felhozzuk a felszínre s kiteszük a levegő behatásának, a nap hevének, fagynak, esőnek éri meg a föld, s válik a növény részére értékes tápanyaggá. Igyekezzünk tehát talajunkat mélyebben gyakrabban és jobban szántani, hogy ilyen módon a talajnak mélyebb és mélyebb rétege vállják a növény által használhatóvá, s már ezáltal jelentékenyen fogjuk fokozni talajunk termőképességét.

A második legfontosabb tényező, a talaj trágyázása. A növényzet tápláló anyagot von el a talajtól s végtére is a talajból kifogy ez a tápláló anyag, kimerül, terméketlenné válik az. Amerikában óriási területek teljesen terméketlenek mert 30 40 éven keresztül buzát buzára termeltek, s sohasem trágyáztak. Azokat az anyagokat, melyeket a növény a talajból elvon, trágya alakjában kell visszaadnunk, a melynek segítségével a talaj tápláló anyagainak mennyiségét nem csak fenntarthatjuk, hanem szaporíthatjuk is. Csak hogy persze ehhez igen sok trágya szükséges, rendszeren több mint a menyit a gazdaság állatállomány termel, s innét van, hogy újabb időben a műtrágyák —, s ezek közül is a legbecsebbnek, a szuperfoszfátnak használata olyannyira terjed.

A második feladat tehát a gazdának, talajának termőképességét egyensúlyban

— Ah, valóban? — válaszolt a leány zavartan... — hálával tartozom önnek, uram!

— De hogyan lehetett az, kisasszony, — folytatta Egon, — hogy cipő nélkül tért vissza a kastélyba! A hosszú uton odáig bizonyosan megsebezte lábait.

— Nem a kastélyban lakom, uram, hanem abban a pavillonban, melyet innen az ágakon keresztül kivihet,

Egy szalmafüdeles házra mutatott, melyet Egon csak most vett észre.

— Szüleimél lakik, kisasszony?

— Nem, — felelt zavartan, — a dajkánál.

— Szabad nevét tudnom?

— Mária.

— Édes anyja bizony szomorkodhatik, hogy oly messze van lányától, Mária kisasszony!

— Oh, mama nincs messze: ott lakik a kastélyban, Valentin nővéremmel

A fiatal ember magába fojtotta a meglepetés kitörését.

— Uram! — beszélt tovább a leány összekulcsolt kezekkel, miközben vastag könnyecpek gördültek ki szeméből, — ön a kastélyból jön? Beszéljen valamit a mamáról! Kérje meg mamát, hogy jöjjön ismét a dadához, mint azelőtt. Semmi, igazán semmi rosszat nem tettem, — higgye el. Semmi okot nem adtam a haragra. Oh, mint szeretném mgölelni, megcsókolni mamát!

— Kedves kisasszony, — szólott Egon megilletődve. — szívesen megteszem a mit kíván. De nem fél-e, hogy a mama meg talál haragudni, hogy egy idegen család ügyeibe beleavatkozik?

— Igaza van, — felelt Mária szárnyaszedten. — Ne szóljon mamának, mert haragudni fog reám.

— Testvérevel azomban beszélhetek, ugy-e? Valentin nagyon boldog, számos udvarlója van.

— Oh, Valentin meg is érdemli szerencsét-

jét, — kiáltott föl Mária önzetlenül. Nővérem szép, igen szép. Igaz-e, hogy nemsokára férjhez megy. A környéken ugy beszélük.

— Lehet, — szólott Egon gondatlanul. — Hát ön, — folytatta tréfásan, — mikor gondol ön is erre?

— Én? — felelt szánalmas mosolylyal a leány. — Ugyan ki venne el engem szegény teremest... hozomány nélkül? Nem, uram. Ha Valentin beleegyezik, hogy háztartásában segítkezzem neki, majd felvigyázok gyermekeire, mert én szeretni fogom őket.

Egon meghatva szemlélte ezt az egyszerűséget, ezt a bájt. A leány a beszélgetés alatt mezei virágokat kötött csokorba. Kartonruhája gyönyörű alakot takart el, egészséges, kecses testalkatot. Minden pillanatban hátra kellett simitania szőke fűrtjeit, melyek szemébe hullottak

Hirtelen hangok hallatszottak a közelből és a szétválló lombok közt előtűnt Valentin haragtól földült arca.

— Anyám, — kiáltá a gyűlölet hangján, — lássa csak, mit művel a kisasszony!

Mária holtalvány lett; kezéből kihullottak a virágok s egy fatörzshöz támaszkodott, hogy el ne essék. Az összes vendégek Valentin köré gyűltek.

— Mama! — hebegett Mária... — mama! Anyja feléje rohant, de Egon feltartá őt. Azután Mária elé lépett és meghajolt.

— Ne féljen, — szólott erős, határozott hangon. — A mesebeli elatkozott királyfi megfogadta, hogy csak azt veszi feleségül, akinek a barnavörös papucs a lábaira illik.

tartani, sőt öregbíteni, amely fontos munkálatról azonban egy más alkalommal fogunk behatóbban írni.

Kovácsy Béla.

HIREK.

† Dr. Hollósy Jusztinián.

Dr. Hollósy Jusztinián, a bold. szüzzől nevezett szt. Benedek r. dömölki apát, e héten szerdán, hosszabb gyengélkedő betegeskedés után 81 éves korában elhunyt. A megboldogult apát halála pótolhatatlan veszteség a szerzetre, mert Hollósy Jusztinián nagyképzettségű és mély tudomány egyéniség volt és amellett igazi emberbarát ki valláskülönbség nélkül szeretett, tisztelt és becsült mindenkit s őt is szeretete mindenki. Igazi pap volt a szó teljes értelmében, magasztos hivatásának élt mind haláláig s talán nem követte nálánál senki jobban a Megváltó ama szavait: „Szeresd febarátodat, mint tennen magadat” — mint a most örök pihenőre tért főpap. Haláláról a dömölki apátság tagjai a következő gyászjelentést adták ki:

„A bold. Szüzzől nevezett szt. Benedek r. apátság tagjai mélyen s omorodott szívvel jelentik hűn szeretett apátjuk Nagyságos és főtisztelendő dr. Hollósy Jusztinián urnak, bölcsésztudor, a tud. akadémia levelező tagja, a vaskorona rend lovagja, a szombathelyi és pannonhalmi szentszék ülnökének, élete 81 ik, szerze es fogadalomtétele és áldozópapjának 58 ik, apáti méltóságának 26 ik évében, a haldoklók szentségének ajtatos felvétele után folyó hó 24 én esti háromnegyed 8 órakor végelegyengülésben történt gyászosan elhunytát.

A boldogultért az ünnepélyes szentmise-áldozatot folyó hó 25., 26. és 27 én reggel 9 órakor fogjuk a Mindenhatóknak bemutatni s közvetlen utána végső nyugalomra elhelyezni.

Ajánljuk a boldogultat a főtiszt. papság és a kath. hívek ájtatos imáiba.

Kis-Czell, 1900. jan. hó 25.

Az örök világosság fényeskedjen neki!

Kis-Czell gyásza.

A szent Benedek rend gyászában osztozik Kis-Czell város közönsége is valóságos különbség nélkül. Kis-Czell város közönsége benne jótevőjét veszítette el. Körülbelül 26 éve, hogy ez elhunyt apát Kis-Czellbe jött és ez idő alatt mindenki szeretettel és becsüléssel kiérdemelte. A közönség rajongó szeretettel környezte ez idő alatt.

Örök halála kötelezte Kis-Czell város közönségét ama tényével, hogy ezelőtt néhány évvel a leányiskolát és a kisdovedovát saját költségén felépítette, felszerelte és annak fentartásáról nagylelkűen gondoskodott. Az általa alapított leányiskola és kisdovedova apácák vezetése alatt áll s valláskülönbség nélkül veszik fel a leányokat. Eme ténye is fényesen igazolja az ő szíve jóságát és vallási türelmét. Halála Kis-Czell város közönségében igaz és mély fájdalmat keltett. Számos köz. és magánépületen gyászlobogó hirdeti a nagy veszteséget, mely az elhunyt apát halálával Kis-Czell város közönségét érte. A koszoruk egész halmaza borítja az elhunyt apát ravatalát, mely csütörtök reggel óta a kálvária kápolnájában van felállítva, hova egész nap árándokol a közönség. Testületek, magánosok sietnek leróni a kegyelet adóját a jótékony emberbarát iránt, Gyönyörű koszorut helyeztek a ravatalra a leányiskola-növendékei, fehér selyem szalagján e fel-

irattal: „Iskolánk szeretett Alapítójának! — Hálás védelemzéstől.” Az az apácák koszorujának fekete selyem szalagján e felirat volt olvasható: „Halából a nemeslelkű Alapítónak!” A kis czelli ipartestület koszorujának gyász szalagja e feliratot viselte: „Felejtethetetlen apátunknak.” Koszorut helyeztek még a ravatalra: Kis-Czell város, az elemi fiúiskola, a „Férfi-Dalkör”, a „Polgári Olvasókör” stb.

A temetésre pénteken az esti gyors vonattal Kis-Czellebe érkezett Fehér Ipoly pannonhalmi főpapát kíséretével.

Tegnap délelőtt 9 órakor a temetést megelőző engesztelő szentmise-áldozatot vármegye képviselőjében Reiszig Ede főispán, Károlyi Antal alispán, Kis-Czell város előjárósága, az összes helyi hivatalok és egyesületek képviselői a vidék katolikus papsága és nagy számu intelligenciája élén rendkívüli nagyszámu közönség hallgatott végig.

A requiem engesztelő gyászimái elhangzása után következett a gyász szertartás, melyet Fehér Ipoly főpapát fényes segédlettel pontifikált. Azután a rendkívüli nagy számu résztvevő elkísérte utolsó útjára elhunyt jótevőjét. Legyen áldva örökké emléke!

— **Egyleti élet.** A kis czelli „Férfi Dalkör” mult szombaton tartott választmányi ülésén elhatározta, hogy a dalkör részére a darabok könnyebb betanulása végett fúzharmoniumot szerez be s hogy e célból táncmulatságot rendez. A táncvigalmi meghívót már szétküldötte a rendezőség s azt lapunk más helyén közöljük. Hiszünk, hogy a közönség a „Férfi-Dalkör” első balját tömeges megjelenésével pártfogolni fogja és anyagiag hozzájárul a fúzharmonium beszerzésének megkönnyítéséhez.

— **„Tédig sáros a csizmám.”** Ezt a régi, de minlig új nótát fújhatja most a közönség Kis-Czellben a beállott gyenge időjárás miatt. A hó elolvadt teljesen s hozzá még eső esett, mely borzasztó módon megszáporította az utcza sarát. Bizony majd nem térdig járunk a sárban. A járdákon valahogyan csak ellehet menni száraz labbal, de még azon sem mindenütt. Az utczai átjárók borzasztó rossz állapotban vannak, ahol vannak, de számtalan utczában az sínes, így a járás kelés csupa sárban történik. Nagyon is itt volna az ideje már, ha a nemes magisztrátus elrendelné az utczai átjárók kijavítását és ott ahol sínes, ujak csinálását és valami uton-módon szabályozná a víz lefolyását. Szóval az utczaik alapos javítását igényelnék, tehát nem fog ártani egy cseppet sem, ha a városházánál cfelett egy kissé gondolkodnak és ami a fő, — mielőbb a cselekvés terére lépnek.

— **Táncmulatság.** „Meghívó. A kis czelli „Férfi-Dalkör” 1900. évi február hó 17-én Kis-Czellben a „Korona” vendéglő nagytermében hangszér beszerzés céljából zártkörű táncmulatságot rendez, melyre kívül czimzett urat (és b. család-ját) tisztelettel meghívja az egylet nevében Zathureczky Géza egyleti elnök. Horváth János rendezőségi elnök. — Belépődíj: Személyjegy 2 kor., családijegy 3 korona. Felülfizetések köszönettel fogadtnak és hirlapilag nyugtáztatnak. A mulatság kezdete este 8 órakor.

— **A vb. kis czelli takarékpénztár** házában héten tartott árverésen 25 000 frtért Remete Dénes gróf Erdődy uradalmainak jószágfelügyelője, a birtokot 66 000 frtort Rosenberg M. Miksa kapuvári lakos vette meg.

— **Tüzoltó-bál** Az ostfi-asszonyfai tüzoltó egylet ma vásárnap saját pénztára javára táncmulatságot rendez az ottani nagyvendéglőben.

— **Hölgyek figyelmébe** A farsangi idényre legfinomabb „Bolya”, „Lang-ilang” és „Reseda” illatszert, valamint bali estélyre finom hölgypor, mely az arcnak nem ártalmas, bali díszfésűk nagy választékban kapható: **Gáspár Kálmán** borbély és fodrász illatszertárában.

— **Szénhiány.** Az osztrák szénbányákban a mult hetekben kitört bányász-sztrájk városunkban is érezhető. A szénkereskedők nagynehezen bírnak csak szénen kapni a bányákban s így városunkban a mult héten nem volt szén kapható. Ajánljuk szénkereskedőink figyelmébe a magyar kőszénbányákat, például a tatai és a salgótarjáni kőszén mindenkor megallja a helyét a külföldi szénnel. Kereskedőinktől függ csak, hogy a közönségnek bevezessék. A tatai és salgótarjáni szénnek még az a nagy előnye is megvan, hogy elcsöb a külföldi szénnel és ép oly jó.

Ne tessék mindent külföldről importálni, hisz van magyar portéka is, tessék azt fejleszteni és támogatni.

— **Póru jár vándor.** A közelmúlt napokban egy vándor utas járt Kis-Czellben kiirtóztos gyomorgöresokről panaszkodott s az utcza-sarkokon össze zsugorodva nyögött. Többen kérészködték a vándor utastól, miként kapta a bajt; mire a vándor savanyu arcot vágva nyögte ki: hogy a bobai vasuti vendéglős borából ivott meg három deczit és baját attól kapta. Lehet, hogy a vándor igazat beszélt.

— **A ragadós száj- és körömfájás** megszünése nálunk, úgy lstezik, nemsokára bekövetkezik. A földmivelésügyi miniszterium értesítése szerint ugyanis hazánkban jelenleg csak 7 község 11 udvarában van e járvány, míg ugyanezzel a betegséggel Ausztriában 478 község 5178 udvara van fertözve. Tekintettel arra, hogy a betegség terjedésének korlátozása az állatforgalomnak akadálytalan lebonyolítása szempontjából igen kívánatos, a gazdaközönség figyelmét felhívni arra, hogy a ragadós száj és körömfájás elhuzozolása ellen fenálló intézkedések betartására a maga részéről is kelő figyelmet fordítson.

— **Az árnyilatkozatuk reformja.** Az eddig szokásban volt árnyilatkozatokat forgalmon kívül helyezték. A közönség jövőben az értesítővel együtt veszi az árnyilatkozatot, a melyet az aláíráskor 10 filléres postabélyeggel lát el. A feladáshoz szükséges árnyilatkozatok ezentul minden tőzsdében kaphatók.

— **Meghívó a kis-czelli ifjuság 1900. é. febr. hó 10-én a „Korona” szálloda disztermében a kis-czelli „Erzsébet Nőegylet” javára tartandó hangversenyyel egybekötött táncestélyre.** A hangverseny műsora: 1. „Magyar ábránd”, Székely Vilmától; zongorán előadja Weiner Józsefné urhölgy. 2. „Kaszinóbál Pécsfalván”, magánjelent; előadja Deutsch Berta k. a. 3. „A fogoly lengyel”, Csengery Gusztávtól; szavalja Tóth Gyula ur. 4. „A Hypnotizmus”, párjelenet; előadja Scheiber Kata k. a. és Katona Fülöp ur. 5. „Rachel siralma”, melodráma, Kapi Gyulától; előadja Korai Arnold ur, zongorán kíséri Weiner Józsefné urhölgy. 6. „Szeretem a nőket”, magánjelent; előadja Berger Antal ur. 7. „A holló”, Poe Edgardtól; szavalja Krausz Mihály ur. 8. Opera részlet „Normaból”; énekl Blau Henrik ur, zongorán kíséri Weiner Józsefné urhölgy. Belépti díj: Személyjegy 2 korona, családijegy 4 korona. Felülfizetések a jótékonycélra köszönettel fogadtnak és hirlapilag nyugtáztatnak. Kezdeté este 8 órakor Jegyek előre válthatók: Bettler Pál, Német Márkus és Löwenstein J. urak üzleteiben.

— **Vármegyei pótadó.** Dr. Károlyi Antal alispán f. é. 1449. sz. a a következő értesítést küldte ki: A vármegyei tisztifizetések rendezések ügyében a tek. Törvényhatósági Bizottság 42382/99. számu határozatával kiküldött albizottság a tisztifizetések emelése céljából egy százalékos vármegyei pótadó kivetését indítványozta, mely az 1883. XV. t. cz. 9. §-a értelmében az összes állami egyenes adókra, nevezetesen: földadó, házadó, keresetadó, nyilvános számadásra kötelezett vállalatok és egyletek adója, bányaadó, tőkekamat- és járadékadó után vettetik ki. Ezen ügy a folyó évi február hó 5-én tartandó törvényhatósági bizottsági közgyűlésnek tárgysorozatába, mint annak első tárgya, fog fölvetetni. Miről a hivatkozott törvény 10 §-a értelmében van szerencsem a törvényhatósági bizottság összes tagjait tisztelettel értesíteni — Szombathely, 1900. január 12-én.

— **Nélkülözhetetlen házigyógyszer** a Pserhofer féle vértisztító labdacok, melyek számtalan bajnál a leggyorsabban és biztosabban hatnak. A leghiresebb orvosok is ajánlják a nehéz emésztés, gyomorhaj, kólika, ideges fejfájás, sápkor stb. betegségeknek. Saját érdekében cselekedjék mindenki, ha állandóan készletben tartja e labdacokat, melyek számtalan esetben csodás hatásuknak bizonyultak. 1 tekerés mely 6 doboz á 15 labdac 1 05 frt. A pénz előzetes beküldése után 1 tekerés 1 25 frtért, 2 tekerés 2 30 frtért, 3 tekerés 3 35 frtért küld bérmentve Pserhofer J. gyógyszerára, Bécs I. Singers-trasse 15.

— **Olcsó nyomdai munkákat készít** izléses, csinos kivitelben hirlapunk könyvnyomdája. Tessék egy próbarendelvényt eszközölni.

— **Beszédfigyatekosok, dadogók, hebegők stb.** gyógykezel az e szakmára jelesen képesített Kemény Simon jánosháza tanító.

— **Miért sir a hegedű?** A cigányprimás éppen egy bús magyar nótát játszik, még pedig olyan érzéssel, hogy a hallgatók egészen elzékenyülnek. Csak egy flegmatikus uri emberre nem hat a nóta és közönyösen olvassa az újságot. A szomszédja odaszól neki:

— Hogy tud ilyenkor olvasni, mikor úgy sir a hegedű.

— Hát már hegyne sirna, — felel a flegmatikus ur, — mikor a nyakát fojogtják, a hasát meg fűrészelik!

— **Birósági végrehajtók kongresszusa.** A birósági végrehajtók folyó évi febr. hó 2-án országos kongresszust tartanak Budapesten, melyen vármegyénkből Szabó István szentgotthárdi. Laky Zsigmond szombathelyi és Babos Kálmán körmen-di kir. bír. végrehajtók fognak részt venni.

— **Pofózás veszélye** Ez a durva büntetés-mód még nagyon sok helyen szokásos. Figyelmeztetjük azokat a hirtelenharagu szülőket, a kik első felháborodásukon nem igen tudnak uralkodni, gondoljanak arra a helyrehozhatatlan szerencsétlenségre, a melynek egy pofon a következménye lehet. Az így büntetett gyermek örökre megsüketülhet. A dobhártya ugyanis egy két fillér nagyságu, papiros vékonyságu bő-rőeske, mely az erős ütéstől könnyen berepedhet és könnyen megfosztja a hallástól a szegény embereket.

— **Bérletre kerestetik** Kemenesalja vidékén jóminőségű földbirtok 6—700 hold nagyság-ban. Ajánlatok „Bérlet” czímen a kiadóhivatalba kéretnek.

— **Egy 17 soros teljesen új „Hungária” sorvető gép igen jutányos áron eladó.** Megtekinthető **Rosenheim Ferencz lakatos-mesternél K.-Czellben.**

Szinészet.

Előleges színházi jelentés.

Van szerencsém mély tisztelettel értesíteni Kis-Czell város és vidéke n. é. műpártoló közön-ségét, miszerint jól szervezett dráma, vigjáték-, népszíni- és operette-szintársulattal, saját zenekarommal f. évi február hó első napjaiban a városba megérkeztem, s előadásaim sorozatát szerdán február hó 7-én a „Korona” vendéglő termében megkezdem.

Társulatom névsora a következő:

Ügyvezetőség: Halmay Imre, színgazgató, művezető, rendező. Miklóssy Gyula, színházi titkár. Torday Károly, ügyelő és könyvtáros. Kovács Berta, pénztárosnő. Kozla Vincze, díszmester. Tantosy Ferencz, színházi ruhatári szabó. Cson-tó Ferencz, felelős színlapoztó, két segéddel.

Szereplő személyzet: Nők: Halmayné Emma, operette- és népszínmű énekesnő. Kövy Juliska, operette- és népszínmű énekesnő. Torday Béláné, operette- és népszínmű énekesnő. Tuboly Kle-méntin, drámai és vigjátéki zsende, hősnő. Kövy Kornélia, naiva és soubrette. P. Nagy Linda, drámai és vigjátéki anya. Szepessy Paula, társal-gási. Farkas Janka, Kádas Mariska. Ujváry Rózsá, T. Bauer Mari, Szigeti Mari karénekesnők és segédszínésznők.

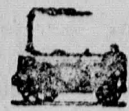
Férfiak: Halmay Imre, drama-, jellem- és társalgási. Sárközy Alajos, népszínmű és operette bariton. Torday Béla, operette-tenorista. Szabó Ferencz, lyrai és hősszerelmes. Gabányi László, bővivánt. Tisztay Miksa, komikus, operette-tem-mör-buffó. Nagy Gyula operette-bass-buffó, komi-kus. Torday Károly, Palotay Gyula, Erőss József, Kiss Sándor, Parlagi György karénekesek és segédszínészek.

Műsor:

Operettek: Gésák, Görög rabszolga, Sulamith, Dunánan apó, Varázsgyűrű, Talmi hercegnő. Énekes színművek: Kuruczfurang, Gyerekasszony, Az édes, Gyimesi vadvirág, Kukta kisasszony, Diplomás kisasszonyok. Színművek és vigjátékok: Gyurkovics leányok, Mozgó fényképek, Aranyka-kas, Teknősbéka, Coulisset ur, Himfy dalai, Nő-szabó, A hűtlen.

Bérlet-hirdetés. 12 előadásra bérlet nyitattik a következő feltételek mellett: Kőrszék (oldalt és az első két sor) 10 frt. — Kőrszék (3. 4 és 5-ik sor) 8 frt. — Zártszék 5 frt. A bérlet előle-ges eszközésével Miklóssy Gyula színházi titkár van megbízva.

Halmay Imre igazgató.

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1899. okt. 1-től

Bpest k. p. Győr—Fehring—Gráczí vonal Szombathely—Grácz felé:

Indul: Kis-Czellből: Személyv. regg. 4:32 p. Gyorsv. este 6:02 p. „ d. u. 1:54 „ Vegyesv. „ 8:49 „

Győr—Budapest felé.

Indul: Kis-Czellből: Vegyesv. regg. 4:36 p. Személyv. d. u. 2:15 p. Gyorsv. d. e. 10:01 „ este 12:24 „

Kis-Czell—Pápa

(Szerda és péntek kivételével naponta.)

Indul személyvonat este 6:40 p

Kis-Czell—Szombathely.

(Minden kedden és pénteken közlekedik.)

Indul: Kis-Czellből: Erkezik: Kis-Czellbe: Vegyesv. regg. 6:15 p. Vegyesv. d. u. 5:46 p.

Kis Czell—Csáktornya.

Indul: Kis-Czellből: Erkezik: Kis-Czellbe: Vegyesv. regg. 4:50 p. Személyv. d. e. 9:07 p. „ d. u. 2:05 „ Vegyesv. d. u. 12:51 „ Személyv. este 6:10 „ „ este 8:45 „

Kis-Czell—Székesfehérvár.

Indul: Kis-Czellből: Erkezik: Kis-Czellbe: Vegyesv. regg. 4:29 p. Személyv. d. u. 1:14 p. Személyv. d. u. 2:20 „ Vegyesv. d. u. 5:41 „

Kis-Czell—Pándorf.

Indul: Kis-Czellből: Erkezik: Kis-Czellbe: Személyv. regg. 5:15 p. Személyv. d. e. 9:45 p. Vegyesv. d. u. 2:21 „ Vegyesv. este 8:39 „

„Somlyóvidéki Hirlap”

„Kis Czell és Vidéke”

„Vörösmarty”-könyvnyomdája Devecser.

A modern technika minden kellékével felszerelt nagyszabá u nyomdánk elvállal mindennemű nyomtatványok pontos és diszes kiállítását, u. m.

könyveket, hetilapokat, kereskedelmi nyomtatványokat, röpiratokat.

Meghívókat, körleveleket, gyászjelentéseket névjegyeket stb. stb.

Minden néven nevezendő nyomdai munkákat diszesen és izlésesen a legolcsóbb áron állítja ki.

Megrendeléseket elfogad:

a „Kis-Czell és Vidéke” kiadóhivatala Kis-Czell

Gyarmaty-tér 76., Géfin-féle ház.

Értesítés.

Alulírott van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására adni, miszerint az eddig fennálló

koporsó-raktáramat

özvegy Pálfi Ferenczné vásártér utczai házába helyeztem át, melyben mindennemű érc- és fakoporsót raktáron tartok.

Azonkívül elvállalok a legnagyobb diszpompával ravatalok felállítá-sát, ugyszintén mindennemű

épület- és butormunkák

elkészítését a legjutányosabb áruk mellett.

A n. é. közönség kegyes pártfogását kérve maradtam

teljes tisztelettel

Szalay Gyula,

asztalos.